

Szeged lelkesen ünnepelte március 15-ét

de csakis a mi, csak magyar létünk, életünk útját. Ezen haladni megkísérlem, segítek.

— En ennek az országnak, az Alföldnek keleti végéről jövök. Csak hű maradok szűkebb hazámhoz, ha Bethlen, Bocskay, Rákóczi, Besenyei és annyi nagy magyar megmozdulás vezérének választom mintaképemnek, akik mind, mind közülünk jöttek és soha meg nem aludtak.

— Ötven éve megszakítás nélkül voltak élek. Parasztgyerekek voltak a játszótársaim, budai polgárfiúk a tanuló társaim. Ha otthon vagyok falun, tele van a tornácunk ügyesbajos emberekkel, sokezer panaszos és kérdőlevél az én postám, őket hívom meg tanúságtételre. En mindenkit meghallgattam, most én kérem magyar népem, az egész nemzetet, hallgasson meg, hallgassatok rám.

— Az út nem könnyű. A márciusi fiatalság sem volt az. Háború indult akkor is, ma is. De akkor egyedül álltunk, ma velünk a világ jobbik és erősebbik része. Nem volt szövetségünk — ma van. Nem volt fegyverünk — most van. Nem voltunk a magunk urai, — ma azok vagyunk.

— De nemesak tüzelni, lelkesíteni szeretnék, hanem nagyon komoly szóval inteni és figyelmeztetni is. Nehéz idők előtt állunk. Az Uristen úgy rendezte, hogy tavasszal fogyatékán van már a tavalyi — újra kell vetni, hogy aratni lehessen. Rossz volt a múlt év termése, megnagyobbodott lakosságunk több fogyasztót jelentett. Nehézben indul a vetés, mert késik megint a tavasz, vadvizek járják újra az Alföldet.

— De nem lesz baj, komoly baj nem lesz. Inség nem fenyeget, de bőségről, gondtalan napokról ne álmodozunk. Nehéz megpróbáltatások éve áll előttünk. Az lesz a jó magyar, aki künn harcol, itthon kitarthat, — aki tűr. Az államnak és nekem pedig az a feladatunk, hogy a nehéz napokat elviselhetővé tegyük. Ennek alapfeltétele a szociális igazság. Nem fogom tűrni, hogy a szegénység még súlyosabb legyen ezáltal, ha másoknál tobzódást lát, de nem tűrhetek semmi lázítást, bujtogatást, mert erre még mindenki ráfizetett.

— A rend az alapfeltétele az emberi létnek és igazságosságnak, a hadrakelt hadsereg ütőképességének és mindenekfelett annak, hogy Magyarország megmaradjon úgy, ahogy apáink ezer éven át megtartották, a márciusi fiatalság megálmodta és ahogy azt én veletek, milliónyi magyarokkal együtt megfogadjuk. Hogy én így akarom — Isten engem úgy segítjen!

Népmisét pontifikál a Szentatya

Vatikánváros, március 16. Az OFI jelenti: XII. Pius pápa áldozóesüdtörtökön, május 14-én a Szent Péter-templomban püspöki jehiltema alkalmából misét pontifikál és mise közben beszédet is mond, amelyet rádió útján közvetítenek. Az ünnepi szertartás határozottan nép-jellegű lesz. Ezért az istentiszteletre mindenki minden pompat

(A Délmagyarország munkatársától) Az immáron százszázötödik évfordulóhoz közeledő 1848-as március 15-ének emléknapját nagyszabású ünnepség keretében ülte meg vasárnap Szeged városa. Valamennyi társadalmi egyesület, fontosabb intézmény tartott márciusi ünnepséget. A város társadalmi a Kossuth-szobor előtt hódolt az elmúlt március emlékének. Már a kora délelőtti órákban felvonultak a Kossuth-szobor előtt a különféle egyesületek és intézmények küldöttségei. Az idei márciusi ünnepséget a Levente Egyesület rendezte. A Kossuth-szobor mögött sorakoztak volt a leventealkulatók, a szobor előtt állt feszes vigyázban a fegyveres levente-díszsereg. A várost dr. Tukats Sándor főispán és vitéz dr. Szabó Géza tanácsnok képviselte. Együtt mellet álltak fel a tisztiküldöttség tagjai gróf Stomm Marcel vezetésével, a tüzharcosok küldöttsége, a Vitézi Szék képviselői, a Nemzetvédelmi Kereszttel kitüntetettek küldöttsége, a különféle társadalmi egyesületek vezetősége és tagjai nagy számban, valamint az összes iskolák növendékei. Az egyetemet dr. Kogutowicz Károly rektor képviselte.

A leventezenekar Hiszekegye után egy levente elszavalta Petőfi Talpra magyar-ját, majd Nyikos Gyula, a Szegedi Egyetemi Ifjúság elnöke mondott beszédet és lelkes szavakkal emlékezett meg a fronton küzdő magyar honvédségről.

Ezután Babiczky Ede, az iparostanonciskola igazgatója beszélt. Végezetül a leánygimnázium egyik növendéke szavalt s ezzel a márciusi ünnepség véget ért.

Este a tanárképző főiskolán márciusi estet rendeztek a diákok.

A Hiszekegy eléneklése után Juhász Gyula: Március idusára című költemény vezette be az ünnepelést, amelyet Hegymegi-Kiss Magdolna III. éves hallgató szavalt el. Baló József I. éves hallgató, akit dr. Szögi Endre professzor készített elő, adta elő ezután Liszt: XV. Magyar rapszódiaját. Horváth József ünnepi beszéde után az énekkar énekelte el Erkel: Imakar és Kodály-Berzsenyi: A magyarokhoz e kórúsát Rózsás György IV. éves hallgató hozzáértő vezényletével. Molnár Sándor II. éves hallgató Sík Sándor: Földindulás című versét adta elő, a főiskolai zenekar Kodály: Intermezzo című darabjával sikert aratott, Gertig Béla IV. éves hallgató vezényelt.

A Himnusz közös eléneklése zárta be a márciusi estet.

Március 15-iki ünnepséget tartottak a piarista gimnáziumban és a Vitézi Székházban is.

A szabadság ünnepe Budapesten

Budapest, március 16. Budapesten a márciusi ünnepségek központjában a Hősök-terén rendezett ünnepségek állottak. Az előkelőségek sorában ott volt Kállay miniszterelnök a kormány tagjaival. Megjelent vitéz Horthy István kormányzóhelyettes hitvesével. Ez alkalommal adta át a kormányzóhelyettes az ifjúságnak a következő szavak kíséretében az általa ajánlódó zászlót:

— Az 1848-as zászlóknak testvére ez a nemzeti zászló. Isten nevében és azzal az óhajattal adom át a mai magyar ifjúságnak, hordozza ugyanolyan tisztán és ugyanolyan áldozatos lélekkel, mint hordozta annakidején a márciusi ifjúság.

A főméltóság urat és hitvesét a hatalmas tömeg lelkesen ünnepelte.

A kitüntetett szegedi asszonyok ünneplése

(A Délmagyarország munkatársától) Megkapóan szép ünnepség színhelye volt hétfőn délután a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének hivatalos helyisége. Ötórát teát rendeztek azoknak az izzó magyar szívű, nagyszerű asszonyoknak tiszteletére, akik a közelmúltban kapták meg Magyarország kormányzójától a Nemzetvédelmi Keresztet. Az izlésesen megterített, hosszú asztalok mellett ünneplő hölgyközönség foglalt helyet. Megjelent a szép ünnepségen dr. Tukats Sándor főispán neje, dr. Pálffy József polgármester neje, valamint a szegedi hölgytársadalom valamennyi számottevő tagja.

Lelkes éljenzés fogadta az ünneplő asszonyokat, akik helyet foglaltak a számukra feldíszített asztal mellett. A Nemzetvédelmi Kereszttel kitüntetett szegedi asszonyok közül nem jelenhetett meg dr. Simkó Elemérné, a hőmezővásárhelyi főispán neje, aki levélben mentette távolmaradását s azzal indokolta meg, hogy a súlyos árvízhelyzet miatt Hódmezővásárhelyen van a helye, ahol segíteni kell.

Az ünneplő magyar asszonyok névsora a következő: Dékány Jánosné, Faragó Ferencné, özv. Horthy Józsefné, Klivinyi Etelka, Ötött Kovács Etelka, özv. Papp Jánosné, Szvetkó Fülöpné, özv. Balogh Mártonné, Zöldi Mihályné, özv. Kószó Istvánné, özv. Nágel Manóné, Nágel Erzsébet, özv. Gárgyán Imréné, dr. Láng Adámné, dr. Sziráky Gyuláné, özv. Hrabák Károlyné, Somogyi Károlyné, Szécsi Mária, Temesvári Mihályné, Zöldi Sándorné, özv. Szatymazi Zsófia Dezsóné, Ertl Etelka.

Dr. Széchenyi Istvánné, a MANSZ elnökhasszonya köszöntötte a Nemzetvédelmi Kereszttel kitüntetett hölgyeket, akik valamennyien büszkén viselték magyaros ruhájukon a nemzetiség kiérdemelt jelvényét. Az elnöknő visszaemlékezett a 23 év előtti szomorú időkre és hangsúlyozta, hogy azok a világnézeti harcok, amelyek ma a nemzetek között szinte az egész világon folynak, vívták harcukat azokban a véres időkben Szegeden. Létkérdés volt akkor számunkra, hogyan dől el ez a küzdelem, ettől függött, hogy nemzet maradhatunk-e, vagy elpusztulunk. Azok, akik akkor előjártak a küzdelemben, a nemzet fennmaradásáért folytatott élet-halálharcban, most megkapták a Kormányzó úrtól a Nemzetvédelmi Keresztet. Dr. Széchenyi né meleg szavakkal üdvözölte a kitüntetést viselőit és kiemelte azt, hogy a MANSZ büszke ezekre a példamutató, nagyszerű magyar asszonyokra.

A kitüntetettek nevében özv. Nágel Manóné válaszolt az üdvözlő szavakra. Megnyerő, közvetlen szavakkal mondott köszönetet az ünneplésért, majd Adalék a szegedi gondolathoz című visszaemlékezését unokája: Orosz Mária Zita olvasta fel nagy tetszés mellett. A leányifjúság köszöntőjét, Erdőssy Sarolta Mécsvilágok című felemelően szép költeményét leánya: Puncset Valéria szavalt el büszke lelkesedéssel. Végül az országos Nemzetvédelmi Káptalan megbízásából dr. Bokor Pál köszöntötte az ünneplőket.

Miniszterelnöki szózat

Kállay Miklós, Magyarország miniszterelnökének rádiószózata az igazi magyar utat jelölte meg az ország és a nemzet számára. Nyílt, egyszerű szavakkal szólott a nemzethez a miniszterelnök. Nem leplezte el a nehézségeket, amelyekkel meg kell birkózni és nem ígért semmi olyat, amelynek teljesítéséről ne volna tökéletesen meggyőződés. Hangsúlyozta, hogy a megpróbáltatások napjaiban minden magyarnak ki kell tartania helyén, meg kell állnia a sarat — akár odakint a harcban, akár itthon a nemzeti munka frontján. Ebben nem lehet különbség magyar és magyar között. Ettől a helytállástól függ sorsunk alakulása, nemzetünk sorsa és fennmaradása. De a helytállásnak — és ezen a ponton a szegedi gondolat hangja esendül ki a miniszterelnök beszédéből — a szociális igazság az alapfeltétele.

Ezek a szavak, ezek az igazságok elsősorban a néphez szóltak. Kállay miniszterelnök, a honfoglaló nemzetségek sarjadéka, aki életének legnagyobb részét a föld népéhez közel töltötte el, bizalommal fordult vasárnapi szózatában a magyar rónak, a magyar ugar dolgozó magyarjához, mert tudta, hogy szózata meghallgatásra talál és azokban, akikhez intézte szavait, hű kővetőkre lel. Minden nemzetnek példák után kell mennie s ideálokra kell függesztenie szemét, ha nyugodt és biztos jövőt, nem pedig zűrzavart akar maga körül. A miniszterelnök a Bethleneket, a Bocskyakat, a Rákócziakat és a magyarság többi hőrozsait jelölte meg példaképül. Csakugyan nines szükségünk idegen istenekre, idegen hősökre. A mi hőseinket kell követnünk, ahogyan Kállay miniszterelnök mondotta és akkor nyugodtan nézhetünk a holnap elé.

Makói kifutófiu pünkösdi királysága a lopott 1200 pengőből

(A Délmagyarország munkatársától) Bűnbánó fiatalember állott hétfőn délután szorongva dr. Molnár István törvényszéki tanácselnök, büntető egyesbíró előtt. A fiatalembert ifj. Szántó Sándor 20 éves kifutót 1200 pengő elikkasztásával vádolta az ügyészség. Szántó Polcz József makói sütőmester alkalmazásában állott. Nagyon ügyes fiúnak bizonyult, gazdája megbízott benne, ezért sokszor nagyobb feladatok elintézésével is megbízta. Pár héttel ezelőtt 1200 pengőt adott át Polcz kifutójának azzal, hogy fizesse ki ezzel az összeggel a kereskedőnél már megrendelt lisztet. Szántó átvette az 1200 pengőt, de nem a lisztet boltba ment, hanem a vasútállomásra és II. osztályú jegyet váltott Budapestre. Zsebében az 1200 pengővel, megkezdte a fővárosba és megkezdte „nagyúri életét”. Először is elegánsan kiöltözött, aztán a legelőkelőbb helyekre járt el ebédelni, vacsorázni, közben-közben nagyokat mulatott. Színházba, moziba járt és semmire sem sajnálta a pénzt, ami jó volt és drága. Ilyen életmód mellett természetesen hamar vége lett az 1200 pengőnek és a tizedik napon már csak éppen annyi pénz lapult ifj. Szántó Sándor zsebében, hogy megválthassa vasuti jegyét Makóra. Meg is váltotta, meghozza a III. osztályra és hazaérkezve, nyomban a rendőrségre sietett és jelentkezett, hogy ő az a Szántó Sándor, aki meglopott a gazdája pénzével.

A hétfői főtárgyaláson Szántó térdelmesen bevallotta bűnét és kitérte, hogy megbánta, amit tett. Meabánását azonban legfeljebb csak enyhítő körülményként vette figyelembe a bíróság és 10 hónapi börtönbüntetést szabott ki rá. Szántó beletartott az ítéletbe, így az nyomában jogerőre emelkedett.